

„Hop ho!“ na to vesele knížepán a čeká na další znamení od Fricka. Jenže znamení zahlídl taky Česílko. Dupl nohou pod stolem. „Hraje se tu nepoctivě! Někdo mi to pořádně zaplatí!“ Knížepán s lokajem Frickem se na sebe chytrácky zasmáli. „Jak se tu hraje, tak se tu hraje,“ řekli. „Jestli někdo něco zaplatí, tak ty, Česílko, a kaprem!“

„Jen mít trošku vody,“ posteskl si přes suchý čípek Česílko a skočil k parádnímu kohoutku nad mramorovým umyvadlem. Kohoutek zaskřípal – ale ani kapka.

„Na všechno se pamatovalo,“ povídá knížepán. „Hraj, Česílko, a nezdržuj, už mám chuť na kapra.“

Na Česílka z toho horkého sucha padla smrtelná únava.

A knížepán pleskal kartami o stůl:

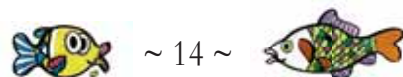
„Hop a hop!“

Ale vtom Česílkovi zahrálo v očích.

„Když hop,“ povídá, „tak tedy hop!“

Sebral poslední síly a mrskl kartou o stůl. Pak kníže.

A zas Česílko.

„Trošičku svižněji by to, pane kníže, nešlo? Hrajete, jako když táhnou vola na most.“

„Ale prosím,“ šoupl nožičkou pod stolem knížepán, „aspoň bude kapr dřív na pekáči.“

A hop.

A hop.

A trop!

Z té námahy vyskočila knížepánovi na čele kapka potu. Česílko ji chytil do dlaně a udělal nad ní dvěma prsty vodnické kouzlo.

